Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26098
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dicunt. g. nihil est similis. Ad 2 dicendum quod sicut de
amore consistit in quadam ad eum amatus ad a
matum. odium autem consistit in fuga vel repugnan
tia vel dissonantia. Et ideo in quolibet primus conside
ratur quod est quietat quem vel quem repugnet.
Primo ergo est ad repugnans alicui quod est contrarium
vel impeditum eius quod est bonum. Unde patet
quod amor sit prior odio. Et quia nihil odio habe
tur nisi propter quod aliquid quietum quod amatur.
Et hinc omne odium ex amore causatur.

Ad 3 sic proceditur. Videtur quod odium sit fortius
amore. Dicit enim Aug. in libro lxxxiii. quaestionum quod
non est qui non magis dolorem fugiat quam
appetat voluptatem. Et fugere dolorem pertinet ad
odium. appetere autem voluptatem pertinet ad amo
rem. g. odium est fortius amore. Sed contra quod
impossibile est esse aliquem suum esse fortiorem. omne ergo
odium procedit ex aliquo amore sicut ex causa ut
supra dictum est. Unde impossibile est quod odium sit fortius
amore simpliciter. Et hoc videtur quod amor simpliciter
loquendo sit odio fortius. fortius enim modo ad
finem quam ea quae sunt ad finem. Unde simpliciter lo
quendo fortior est motus alicuius in bonum quam in malum
Et tunc aliquis ut odium fortius amore per dicit
quidem quod odium est magis principale quam amor.
Cum enim illius proprium sit in quadam muta
tione ex quo ad tam immutatum est in id in sen
tiatur sicut quod est in quo immutatur. Unde calor
febris est nocivior quam sit maior in tali in
sentiatur sicut calor frangit. Et calor ethice
tamen usus est quasi in nihil. Et hoc in amor
magis sentitur in absentia amati sicut aut odio
in dicit. Et amor in sentitur cum in potest eum
indigere. Et per hoc in repugnantia ei quod
dicit philosophus propter quam eius quod a
magis. Secundo quia in pati odium ad amorem
consequentem. Et ea dissimilitudine bonum est di
ssimilis amor in magnitudine et permutatur.
quibus proconsentit opposita odia. Unde
odium quod consequitur maiorem amorem minus
minor quam minor amor. Et per hoc patet
responsio.

Ad 4 sic proceditur. Videtur quod aliquis possit semper
odio habere. dicit enim ps. qui diligit
iniquitatem odit animam suam. Et multi diligunt
iniquitatem. g. multi odium semper. Sed contra
quod impossibile est quod aliquis perpetuo odiat semper
illi. Et nullum quod appetit bonum. Et potest aliquis ad
appetere nullum bonum nisi per rationem bonum. Nam malum est praeter
naturam ut dicit dionysius in libro de divinis nominibus. amare
enim aliquem est velle ei bonum. Ergo est
Unde patet quod aliquis amet semper. Et impossibile
est quod aliquis semper odiat perpetuo loquendo. Per ac
cidens tamen contingit quod aliquis semper habet
Et hoc dicit. Uno modo ex parte boni quod aliquis ulti
accidit ei quia id quod appetit ut sub quodam bo
num simpliciter malum. Et hoc aliquis per accidens ulti
mum malum quod est odium. Alio modo ex parte sui
ipsius cum ulti boni. Unicuique enim maxime est
id quod est principalius in ipso. Unde contingit
dicere facere quod res facit quia res sit tota com
tas. nihil est quod bonum maxime est nobis
contingit aliquid existimare se magnum
esse id quod est non esse similem et substantiam. Unde
amatur se et id quod existimat se esse. Et odium
id quod nec sunt dicunt voluntatem. Et nec
modo ille qui diligit iniquitatem odit in sol
aliquam suam. Et semper et per hoc patet responsio.

Ad 5 sic proceditur. Videtur quod aliquis non possit
habere odio virtutem. bonum est et ens et ue
rum convertuntur. g. aliquis non potest habere odio
bonitatem. Et in virtutem. Sed contra
et unum et ens sed idem et res. Et dicunt rationes. Et
est rationem appetibile habet in aliquid ens vel unum. quod bonum
est quod omnia appetunt et id bonum est bonum
non potest odio habere nec aliquis nec aliquis ens a
et unum aliquid quidem odio habere non possunt. quia
dissonantia est causa odii et causa amoris.
ens et unum sed in omnibus. Et in pluribus multi
pliciter quia ens et unum odio habere in
quantum habet rationem et repugnantia aliquetas
est et repugnantia non adunatur rationem entis et
ut sed adunatur rationem boni. contingit aliquid et unum ad
partem explicit repugnare vel aliquid bono ama